

ქართული ჟურნალი

წიგნი 5 იანვარი 1916 წ.

რედაქციის ადრესი: თბილისი, ოლღას ქუჩა № 6.

ფასი 12 კაპ.

საქართველო საბჭოთაო

იუმორისტ.
ჟურნალი

№ 23

ფეხსაცმელი

ა. ი. შლინგი

მოხუცი. მე შედარებით ბედნიერი ვარ. ხელობა ვიცი. ჩემს მეზობელს უიმშილით ძალი მოუკვდა, გავატყავე და აი ეს ქალამნები შევიკერე.

„მანდილოსანი“. რა დავიჯდათ?

მოხუცი. მკვდარ ძალში შეიდი მანეთი გავიხადე. გატყავებისა და ტყავის გაწკიპარტება გაზრობის კიდევ ნ მანეთი, წვრილმანი მასალა ვ მანეთი. ქალამნები სულ რაღაც ოციოდ მანეთი დამიჯდა.

ქართული
საბჭოთაო

სასიამოვნო ამბავი.

მაქვს პატივი ვაუწყო ქართველ საზოგადოებას, რომ „ქართულ საისტორიო-საეთნოგრაფიო საზოგადოების“ გამგეობას ფრიად კეთილი და გონივრული რამ განუზრახავს:

— საქმე შეეხება საყვარელი მგოსნის აკაკი წერეთლის საფლავის დაბლა ჩამოტანას. ზამთრობითაც გასაჭირია, არა თუ ზაფხულის სიცხეში, მთაწმინდის აღმართის შედგომა და მამა დავითის ეკლესიაზე ასვლა ძვირფასი საფლავის სანახავად. ამ თავგანწირული მოგზაურობისათვის საჭიროა პლატონიური სიყვარული და არა ქართველური. აი ამ მოსაზრებით გადაუწყვეტია ზემოხსენებული საზოგადოების გამგეობას მგოსნის სასაფლაო ქვევით ჩამოიტანოს და ამ სიმპატიური განზრახვის სისრულეში მოსაყვანად უსარგებლია იმ ბუნებრივი ძალით, რომელსაც მთაწმინდიდან დაქანებული ცოფიანი ნიღვარი ეწოდება.

ნიღვარს ჯირ-ჯერობით მხოლოდ სასაფლაოს ზედა პირი წამოუღია და იმედია ორ-სამ გზობაზე სრულიად ჩამოიტანს, დაახლოვებით საჩაიე „ძმური ნუგეშის“ რაიონში, სიდაც ამდენი ქველმოქმედი ქართველი საზოგადოება იყრის თავს.

პატივისცემით **ეშმაკი.**

მოსალოდნელი წერილი რედაქციის მიმართ.

ბატონო რედაქტორო! „ეშმაკის მათრახის“ მე-23 ნომერში მოთავსებული იყო საზიზღარი წერილი ვიღაც ეშმაკისა, თუ უხილავსა. არ ვიცი რათ დასჭირდა ბ-ნ ეშმაკს განძრახ გადამხინჯებული ცნობის მიწოდება და მით საზოგადოების მოტყუება.

საისტორიო-საეთნოგრაფიო საზოგადოების გამგეობას აზრათაც არ მოსვლია საყვარელი მგოსნის

საფლავის დაბლა ჩამოტანა და მით უმეტეს არ მიუზღვია ასეთი პასუხსაგები საქმე ნიღვრისათვის. შეიძლება ბატონმა ნიღვარმა ჩვენდა დაუკითხავათ იკისრა ეს, მაგრამ დანამდვილებით ვიცი, თქვენი თანამშრომელი ბ. ეშმაკი განზრახ თხზავს ამ ამბავს და არავითარი ცვლილება სასაფლაოზე არ მომხდარა. ნეტავ როდის მოედება ბოლო თქვენს ჟურნალში ბ. ეშმაკის ამგვარ ინსინუაციებს და ფაქტების გადამხინჯებას.

საისტორიო-საეთნოგრაფიო საზოგადოების
გამგეობა.

მოსალოდნელი პასუხის პასუხი.

ბ-ნო რედაქტორო! მე მწუხარებით გადავიკითხე საისტორიო-საეთნოგრაფიო საზოგადოების გამგეობის პასუხი მიმართული ჩემი წერილის წინააღმდეგ. პატივცემული გამგეობა ან სრულიად არ იცნობს საკამათო საგანს, ან განზრახ ამხინჯებს ჩემი წერალის უტყუარ ფაქტებს. მისი პასუხიდან აშკარათ სჩანს, რომ იგი გაურბის ჩემი წერილის არსებითსა და დადებითს მხარეს და ამხედრებულია კერძოთ ჩემი პიროვნების წინააღმდეგ.

ყოველივე იმას, რაც მე ჩემს პირველ წერილში მოგახსენეთ და რაც ჩემს მოწინააღმდეგეთ არ უარუყვიათ, მსურს დავსძინო შემდეგი:

მგოსანი აკაკის სასაფლაო ჩემი შეხედულებით უნუგეშო მდგომარეობაშია, მუხის ბოძები დამპალ-დაძველებულან და თვით საფლავიც უფრო მეთვრამეტე საუკუნის ნაშთს მოგაგონებს, ვიდრე გუშინ გაჭრილ სამარეს.

პატივისცემით **ეშმაკი.**

მოსალოდნელი პასუხის პასუხის პასუხი.

ბ-ნი ეშმაკი არა სცხრება. არ იკმარა წინეთ შეთხზული ინსინუაცია და ძველს ახალი დაუმატა, თითქო მეჭორეობაში მას ვინმე ეცილებოდეს. ახირებულია სწორეთ! მისი პირველი ტყუილები ჩვენ

საფუძვლიანათ დავარდევით წინა წერილში და ახლა იძულებული ვართ კბილი გავუსინჯოთ მის მეორე ცილისწამებას.

ბ. ეშმაკი ბრძანებს: „მგოსნის სასაფლაო (თუ საფლაო) უნუგეშო მდგომარეობაშია. იგი მეთვრამეტე საუკუნის ნაშთს მოგვავონებსო“. არა თუ ისეთი დილეტანტი, როგორც ბ-ნი ეშმაკი ბრძანდება, ისტორიული ნაშთების შესახებ უფრო წინდახედულებსაც ეთქმის საყვედური. რა იცის ბ-ნმა ეშმაკმა, თუ ყოველივე სასაფლაო ძვირფასია, როგორც ისტორიული ნაშთი და მით უფრო ძვირფასი, რამდენადაც უძველესი.

ბ-ნ ეშმაკს არ მოეთხოვება ამის ცოდნა, მაგრამ პატივცემულ რედაქციას კი უნდა სცოდნოდან, რომ ჩვენი საზოგადოება ყოველივე ნაშთს ამ თვალსაზრისით უყურებს და კიდევაც იმისთვის არ მოურთავს მგოსნის საფლაო დროებითი სამკაულით.

იკმარეთ ბ-ნო ეშმაკო ქორები.

ქ. ს. საეტნ. საზ. გამგეობა.

მოსალოდნელი უკანასკნელი სიტყვა.

მე დაუმსახურებლათ მიმაჩნია ქ. ს.-ს. ს. გამგეობის შეუფერებელი კილოს წერილი ჩემს წინააღმდეგ. დინჯსა და დამსახურებულ (გარეშე აკაკის საფლაოვსა) საზოგადოებას უთუოდ მეტი ტაქტი და მოპირდაპირის პატივისცემა მოეთხოვება.

კითხვის გამოსარკვევათ მე ვიწვევ სამედიატორო სასამართლოში აღნიშნულ გამგეობას და ჩემის მხრით ვასახელებ პატივცემულ სოსიკო მერკვილაძეს. ვადას ვაძლევ დღიდან ამ წერილის გამოცხადებისა ერთ კვირას. განაჩენი უნდა დაიბეჭდოს ყველა გაზეთებში და თვით მგოსნის, აკაკი წერეთლის, თხზულებათა პირველ ტომში, თუ მის გამოცემას როდესმე ხელს მოჰკიდებს აღნიშნული საზოგადოება.

ეშმაკი.

მოსალოდნელი ჰასუსხი უკანასკნელი სიტყვისა.

სიამოვნებით ვეთანხმები ბ. ეშმაკის წინადადებას სამედიატორო სასამართლოს შესახებ და ჩვენის მხრით ვასახელებთ იმ მოლოზონს, რომელსაც აბარია ი. ჭავჭავაძის საფლაოვს მოვლა.

ამასთანავე საჭიროა მცირეოდენ შეგვხოთ ბ-ნი ეშმაკის უკბილო ოხუნჯობას აკაკის თხზულებათა გამოცემის შესახებ. აშკარაა მგოსნის ნაწარმოებთა პირველ ტომში უნდა დაიბეჭდოს პოეტის ნაწარმოები და არა სამედიატორო სასამართლოთა დადგენილებანი. ამასთან ერთად შეიძლება იმ ტომის გამოსვლამდე ათი გამგეობა გამოიცვალოს და საიდან შეგვიძლია ჩვენ ეშმაკის პირობა მივიღოთ.

ქ. ს. ს. ს. გამგეობა.

მოსალოდნელი განაჩენი.

სამედიატორო სასამართლომ იქონია რა მსჯელობა „ეშმაკის მათრახის“ თანამშრომელ ბ-ნ ეშმაკისა და ქ. ს. ს. ს. გამგეობის შორის ამტყდარ დავიდარაბის შესახებ დაადგინა:

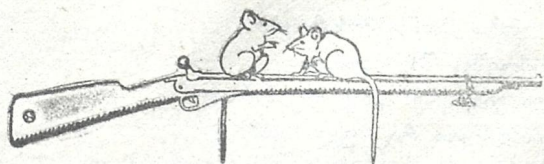
ა) არ შეიძლება ითქვას ბ-ნი ეშმაკის მიერ მოთავსებული წერილი „სასიამოვნო ამბავი“ სიმართლეზე არ იყოს დაფუძნებული.

ბ) არ შეიძლება ითქვას, რომ ჰასუსხი ქართულ საისტორიო საეტნოგრაფიო საზოგადოების გამგეობისა სიცრუე იყოს და არა სამართლიანობით გამოწვეული.

თავმჯდომარე ნ. კალანდაძე.

მედიატორენი { 1 სოსიკო მერკვილაძე.
2 მოლოზონი X *).

* „ეშმაკის მათრახის“ რედაქცია ამით საბოლოო სპობს ამ საგანზე კამათს.

განცდა

— „ამხანაგო! (მწერდა იგი)
ეს პატივი კიდევ მეცი,
ამასთან რომ ბარათია
იგი ჩემს ცოლს გადაეცი.

საბასუხო მისამართიც
ჩემი შენვე დაუწერე
და თუ რაიმე ხიფათია
ჩემს ოჯახში, შენ მომწერე.

არ მასვენებს სიბრალოელი
უპატრონო ოჯახისა,
ვერც გავიგე მათი ბედი
და მაწუხებს მხოლოდ ისა,

რომ ცოლი მყავს მარტო ხელო
ძუძუს ბავშვზე ვადაკიდე,
იქნებ უკვე დაიხოცენ
და მე კიდევ ცოცხლათ ვსთვლიდე.

სხვა რა გითხრა აქაური
ხოცვა, ჟღერა, ცრემლ-სისხლს გარდა
აღარ ვფიქრობ მომავალზე,
დაშავიწყდა რაც მიყვარდა.

თუმცა ვფიქრობ, საქციელი
ჩემი ძლიერ გაგიკვირდეს,
მარა მსჯავრიც იმან დამდვას,
ვისაც ჩემი ბედი სჭირდეს“.

ეს წერილი, რამდენჯერმე
გადვიითხე სრულის გრძნობით,
თავი ვიგრძენ იმავე კაცად
თქვენ ამაში თუ მენდობით.

მარა მაინც მოსაზრებას
ჩამოეშვა შავი ფარდა
და ვიფიქრე: „ნუ თუ მართლა
დაავიწყდა რაც უყვარდა?!“

ნუ თუ მართლა აღარ ფიქრობს
მომავალზე ამხანაგი!

შეაფურთხა წმინდათ წმინდას,
დავიჯერო მისგან აგი?!

მარა თანვე მის წერილში
ხაზ-გასმული მომავონდა
მის შესახებ, რომ მსაჯულის
მე უფლება აღარ მქონდა,

რადგან იგი, მის ბედში მყოფ
მსაჯულს საქმეს მიანდობდა
და მის ამგვარ მოთხოვნასაც
უკანონოთ ვერვინ სცნობდა.

ამ დროს, თითქო შეთქმულივით,
შემოვიდა ცოლი მისი,
ძაძა-ფლასში გახვეულსა
მწუხარება ახლდა თვისი.

რა შეეხედე, დავიბენი,
მწუხარების მეცა ელდა,
გრძნობამ სძლია ჩემს გონებას
და თვალებიც შემიბნელდა.

სიჩუმე მან დაარღვია,
მდაბლათ თავი გადმოხარა,
„სანდროს წერილს ველოდიო“,
თვალი თვალში გამიყარა.

მე წერილი გადავეცი
და მიზეზი ვკითხე გლიოვის,
მან სურათით მიპასუხა
მის ერთ შვილზე გამოთხოვის

და ამ სურათს ჩემი ხსოვნა
სამარეში ჩაიტანდა,
იმით მივხები, რომ შვილის ხატს
დედის ცრემლი ხელზე ბანდა.

ბუტუნა.

დეპეშები

(ბუტუნას სააგენტო).

ფოთი. რადიო ტელეგრაფის „გონვედის“ უფროსი ბ-ნი „მხიფათი“ მთავარ სადგურს ატყობინებს, რომ მან დაიწყო სასულიერო უწყების რევიზია და ახლო მომავალში სისტემატიურათ მოგვაწვდის სენსაციურ ცნობებს.

სადგურ „მზვერაი“-ს უფროსი ბ-ნი „თვალთმაქცი“ იტყობინება: „პატარა ფოთში ახალი სასოფლო არჩევნები (ოცის თავები) ხალხმა უარპყო, რადგან ამაში გურულების ბოროტ-განზრახვა—ძველებური „ათისთაობა“ და ახალთაობა შეამჩნია. ის პირი, რომელიც ურჩევდა ხალხს ოცისთავები აირჩიეთო, მანვე პირათ იქმნა ცნობილი და იძულებული გახდა გადასახლებულიყო ქ. ფოთში“.

სადგური „დიაცი“-ს გამგე ქ-ნი „როკაპი“ გვატყობინებს: „ქ-ნი აგენტისა, რომელიც ამას წინათ აფიცერს ვაჰყვა „სამეცადინოთ“, დაბრუნდა ფოთში და შუამდგომლობს ისევ აგენტთან მორიგებაზეო.

სადგურ „თილისმის“ უფროსი ბ-ნი „გულთმისანი“ წინასწარიტყველობს: 1) მუშის წარმოამდგენლები, რომლებიც 2 პაის ღებულობენ ადგილს დაჰკარგავენო. 2) კოოპერატივი „ეკონომია“ დაჰკარგავს რამოდენიმე ას მანეთს იმ წისიიდან, რომლის ჩათვლით შარშან 1200 მანეთი „მოიგო“. 3) მიუხედავად იმისა, რომ ბ-ნი ტყემალაძე თავამოდებით იცავს ვაჭართა ანტერესებს, მომავალ არჩევნებში მინც ვაშავდებაო“.

მთავარი სადგურის ცნობით: ჟურნალ-გაზეთების კიოსკში მოხდა პრაპორჩიკსა და ჭაღარა მეგაზეთეს შორის საპოზიციო ბრძოლა, რაც გამოიწვია გაზეთ „კავკ. სლოვო“-ს მეორე დღით მიღება. ტრალიკომედია ვერ შესდგა, მსმენელები მარტო კომედით დაკმაყოფილდნენ.

იქიდანვე. რაინდი იმდღეშვილი გასამართლების დღეს მივიდა ამასწინეთ მისგანვე გალახულ

სალაქვადის ნოქართან და სთხოვა სასამართლოში საქმის მოსპობა, რადგანო, ამბობდა იმდღეშვილი, „დანაშაული ხაზინ-მიკიტნების შერჩენით ჩავიღინო“. ნოქარმა აპატივა იმდღეშვილს დანაშაული, მარა პირობა დაადებინა, რომ შემდგომი კიდევ არ გალახოს ხსენებული ნოქარი და თუ ვერ მოითმინოს „უღვანობა“ და გალახოს, დარიგება აღარ სთხოვოს.

ქუთაისი. ახალგაზრდა ვაჟთა მიხედვით აღგილობრივმა ქალიშვილებმაც შეადგინეს რამოდენიმე გუნდი ქუჩაში მომღერალ ავსულოთა*). ცხადია აქ ქალ-ვაჟთა თანასწორობის საკითხთან გვაქვს საქმე. ტყვილათ ხომ არ ამბობს ქართული ანდაზა: „მორცხვი ქალი,—ერთ ქალაქად, მორცხვი კაცი—ერთ ქალამნადო“.

ხაშური. გზათა მინისტრმა ფიცხელი განკარგულება მოახდინა: დაუყოვნებლივ გაფართოებულ იქმნას ადგილობრივი რკინის გზის სადგურის პირველი კლასის დარბაზი, ვინაიდან ის უკვე ვეღარ იტევს ხაშურის მოსწავლე ახალგაზრდობას.

— დრამატიული საზოგადოების გამგეობა პირველ მაისიდან მოყოლებული მუდამ დღე სდგამს ი. გედევანიშვილის „გამცემს“ მშენებრად მორთულ ოცნების კოშკში.

ვარდენიშვილი.

თელავი. თელავის სტრატეგიებს ღამის ორ საათზე შეტაკება მოუხდათ ტელეგრაფის ბოძებთან. მსუბუქათ დაიჭრა ორი ბოძი. ყაჩაღები მართულებში გამძვრალიყვენ და დეპეშით გაპარულიყვენ.

— თელაველმა მგოსანმა გ. ზამუკოვმა გამოსცა შეთვრამეტე ტომი თავის „თხზულებათა“. ბ-ნ სუკაჩოვს განზრახვა აქვს გამოცემა საკომისიოთ შეიძინოს, ქალაქის პარკები დააკეთოს და მით „ნაწარმოებს“ ფართე ბაზარი მოუპოვოს.

*) ეს სამწუხარო შეცდომა სრულად ბ-ნ კორექტორს მიეწერება, რომელმაც ვერ შენიშნა უღვალო ალავას ჩაჩრილი „გ“-ინი და „ახული“—„ავსულათ“ გადაამახინჯა.

ინდოური და გუ.

ინდოური ფულუროში
 ქვეტელა ზუ დაინახა.
 — „უჰ, რასა ჰგავს საძაგელი“,
 ამპარტაენად დაიძახა.

და მიმართა გაფხვირულმა:
 — „გადმოჰხედე სანახავსა, —
 ნახე ჩემი კობტა თავი,
 შენს ბოხვეერას სულ არ ჰგავსა“.

ბუმ მიუგო: — „შენი თავი
 ლამაზია მეტის მეტი,
 მაგრამ ტვინი ცოტა გიძვეს
 მით შტერი ხარ და ცერცეტი“.

მ. ველიცანელი.

გაება ვირთხა!

სტენა 1 მოქმედებათ.

(ჭიათურისათვის)

მოქმედნი პირნი:

მისა ესტატიჩი—ვაჰარი, ახოვანი და ლამაზი
ვაჟაკი.

საყვარელა—მეთორნე რაქველი.

აბდულა—კურტნიანი მუშა.

ბოქაული და ექვსი მოქალაქე მოწმე.

მოქმედება სწარმოებს დ. ჭიათურაში, მისას
მაღაზიაში.

გამოსვლა 1.

მისა მარტო.

მისა. (ლაშქვა. კარებ ჩაკეტილ ღუქანში ზის და
 მეორე დღისთვის გეგმას აწყობს, თუ ვინ უფ-
 რო რიგიანათ გაყვლიფოს. შემდეგ გადაჰხე-
 დავს სიმდიდრეს და სახე გაბრწყინვებული
 გიჟივით იცინის). ხა, ხა, ხა, ხა! ვინ შემებრ-
 ძოლება ვინ! ვინ რას გამოხედავს, მე, ოქროს
 მეფეს?! მართალია ოდესღაც შიშველი და
 ცარიელი ვიყავ, მაგრამ დღეს ჭიათურის
 მბრძანებელი ვარ. ამ ქვეყნის აღვირი მე მი-
 ჰირავს ხელში და საითაც მსურს იქით უკრავ

თავს ყველას: ხალხსაც, ბაზრის დებუტატებ-
 საც, აკალოშნიკს და თვით ბოქაულსაც.
 ბევრჯერ დამიწერა ბოქაულმა ნიხრი, მაგრამ
 ვერ მივართვი პატრიჯანი! ჩემ ნიხრს მე უკეთ
 დავწერ. ნიხრი! ხა, ხა, ხა, ხა! თქვენ ნუ
 მომიკვდებით აღარ დაგიშლით და ნიხრს
 მოგართმევთ! მაშ რის ვაჰარივარ, თუ დროი
 არ ვისარგებლებ! ქვეყანა ღუმაა და მე
 ვთლი და ვთლი სანამ ძვალზე არ დავლ-
 ბევრჯელ გამიკეთეს „ობისკი“, მაგრამ ვერ
 ასე არ ტყუილდება მიხეილ ესტატიჩი. ის
 მაქვს ქსელები ეშმაკურ დახლორთული, რა
 გორც ლემენცური პალევიო ტილიფონის ს
 ნები. სანამ საობისკოთ წამოვიდოდენ, მან
 მე უხე ვიცი ყველაფერი. შაქარიც მაქვ
 ფქვილიც, საპონიც... (ისმის რახუნი) აი,
 უსათუოდ საყვარელა იქნება. აღბათ ფქვილ
 უნდა. (ბიქს) ბიქო გაუღე კარები. (შემოდ
 საყვარელა).

საყვარელა. ქვე რაფა გიკითხო მიხეილ ხაზენი?

მისა. სამასლაათოდ არ მცალიან. სთქვი რა გინდა

საყვარელა. ქვე ფქვილი მინდა წვევილო.

მისა. ჰო, ჩემო საყვარელა, ჩუმათ წვიდე არავ

დენინახოს. ეს ერთი მეშოკი მაქვს და ხერ

ნახე.

საყვარელა. (ღიმილით) ქვე კი აძრობ ყოველ დ

ამ მეშოკებს იმ ტუნელიდან და...

მისა. (შეუყვირებს) ხმა, კრინტი არ დასძრა არსა

თვარა სამუდამოთ გაგიციებ იმ შენ თორნე

თუ მიხეილ ესტატიჩი ვარ. ჰა, მეიტა ფარა

საყვარელა. ხაზენი, სამი თუმანი ძვირია...

მისა. (შეუყვირებს) რაიო? შენ რა გენადვლეს

ოუწიე ფასს.

საყვარელა. ქვე რაფა უნდა გავცილო გირვანქა,

დალოცვილო!

მისა. სამი შაური, აბაზი. რაფა მუშტარი არ გეყ

ლება თუ! ხომ ხედავ ორი კვირაა ჭიათურ

ში ქატოსა და ტალახსა სქამენ. შენს მეტ

არავის ექნება თეთრი პური და როგორ

გინდა ისე გაყიდე. საწყალი კაცი ხარ, მის

რომ ერთი ორი გროში შენც მოიგო და ის

ტომ გაძლევ ასე იაფათ. ჰა, მოიტა სამი თ

მანი. (მუშას ეძახის) აბდულა! წაუღე ეს

შოკი საყვარელას. (საყვარელა ფულს აძლ

და მუშას გაყვება უკან.

საყვარელა. (კარებში) ხაზეინ, თუ მიშოვი კილო ერთ მეშოკს...

მისა. ჰო, მოდი და ვნახოთ. მხოლოდ ღამე მოდი. არავინ გაიგოს შენი მოსვლა იცოდე.

საყვარელა. კი, ბატონო. ჩორნი ხოდიდან მევიდე?

მისა. არავინ გაიგოს, თორემ ვაი შენს ტყავს.

საყვარელა. კი, ბატონო, კი შენი ჭირიმე. (გაღის).

მისა. ჟეჟურეთ ამ ბებერ ქოფას, მევაჭრება კიდევ! (მიიხედ-მოიხედავს) მეფე ვარ, მაშ რა ჯანდაბაა. უთვალავი საქონელი მაქვს და მუშტრები აქეთ მეხვეწებიან. (იციხის) ხა, ხა, ხა, ხა! დიდი ჟულიკი კი ვარ აი! ის „ემშაკის მათრახის“ კორესპონდენტიც ხომ მოვიმადლიერე. ორი გირვანქა შაქარი სახლიდან ჩამოვტანიე და ისე მივეცი. მითომ დუქანში არ მქონდა და ძმა-კაცობა გაუწიე. ის ეხლა ხელში მყავს, ის ჩემზე არაფერს დესწერს. ერთი სიტყვით კრუგომ გაჩისტული მაქვს საქმე. (ისმის რახუნნი) ნეტავ ვინ უნდა იყოს?! (შეშინებულნი მივა კარებთან) ვინა ბძანდებით?

მისა. გარჯან. „ოტკროი დვერ, მერზავეც!“

მისა. ვაიმე, ეხლა კი გავები ვირთხასავით მახეში. ეს ნამდვილათ პრისტავია!

მისა. „სკორეი, ტი ნეგოდიაი!

მისა. ოჰ, საყვარელა, ეს სულ შენი ოინებია და მე მიხეილ ესტატიჩი არ ვყოფილვარ, თუ არ გადაგიხადო სამაგიერო, (კარს გააღებს და შემოვლენ: მუშა აბდულა ფქვილის ტომრით ზურგზე, საყვარელა, ბოქაული და ექვსი კაცი მოწმე).

ბოქაული. (მიხას) როგორ მიჰყიდე შენ ამას ეს მეშოკი ფქვილი?

მისა. (დაბნეულათ) მე.. მე.. მე, გასპადინ პრისტავ, ოცი მანეთი გამოვართვი.

ბოქაული. მართალი სთქვი, თორემ გაგაციმბირებ, შე ავაზაკო, შენა!

მისა. (საყვარელას თვალით ემუქრება) მე.. მე.. მოგახსენებთ... 20 მანეთი ავიდე, 18-თ ნაყილია.

ბოქაული. (აბდულას) მითხარი შენ ყველაფერი მართალი, თორემ ხომ იცი!

აბდულა. მე, გინიაზ, ვალლა მართალი უთხარამ. მიხაკო ხაზეინ ჩემთან ფირიკაზანია გააკეთა მე ღამე არ დაიზინოს. როდის მუშტარი მოვიდა, მე უნდა ქვილი ზაილა.

მისა. არა, სტყუის გოსპოდინ პრისტავ...

ბოქაული. „მაღჩატ!“ (აბდულას) რას ახდევინებს მეშოკში?

აბდულა. იტირისიტ რუბლი.

ბოქაული. მართლა?!

აბდულა. ვალლა, მართალი უთხარია გინიაზ.

მისა. ტყუილია, ბატონო, ტყუილი..

ბოქაული. „მაღჩი, ია ტებე გოგორიუ!“

აბდულა. (მიხას) მიხაკო ხაზეინ შენთან კაი კასი არ არის. მე როდის დღეილი უთხარია!

ბოქაული. (მიხას) „პოვესიტ მალა ტებია მერზავეცა!“ მითხარი ჩქარა სადა გაქვს: შაქარი საპონი.

მისა. მე.. მე.. ვინ მამცა, ბატონო, საპონი!

აბდულა. (ბოქაულს) დღეილია, გინიაზ, ზაპონი და არია მაგასთან, შაქარი და არია, მარილი, ბრინჯი, ი სიფიჩი, სულ კელაფერი არია.

მისა. (უბღვერს აბდულას) სტყუის, ბატონო, სტყუის.

ბოქაული. „ნუ-კა ობიშჩემ. (სტრაჟნიკები, ბოქაული და მოწმეები ათვალეებენ და აღმოაჩინენ 21 ყუთს ტოლეს საპონს, ტომრებით ფქვილს და სხვა აუარებელ გადამალულ საქონელს). ეს რა არის, შე რაზბონიკო, შენა?!

მისა. (იბნევა) მე... ბატონო, არ ვიცი, მე...

ბოქაული. (სტრაჟნიკებს) „ვზიატ ეგო ვ უჩასტოკ (სტრაჟნიკებს მიჰყავთ მიხა).

აბდულა. (მიხას) ვალლა, შენთან ახია კოლაფერი. შენ ჩემთან მუშის ფული არ მოსცემი. შენთან სირსხვილი არ არის! ფუ, ქართანდალა ქოფოლლი.

მისა. ბატონო მე... მე...

ბოქაული. „იდი“.

აბდულა. (მიხას) მე, მე, რა მე! იტირისიტ რუბლი ბირ მეშოკ, შენთან ნამუსი არ არის! ფუ, დურაქ.

შველანია. გაება ვირთხა მახეში. (საერთო სიცილია).

გოგია.

„დალატი“ სახაზინო თეატრში 30 მაისს.

სულეიმან ხანი. შაჰინ-შაჰ მადლიერი იქნება მხევალისათვის.
გაიანე. (გულახდილათ) არასოდეს, არასოდეს, არასოდეს...

რა მმართვეს ვიყო!..

დაეჯექ, დავფიქრდი: ქვეყნისთვის
რა უფრო მარგებელია?
რა ააყვავებს ქვეყანას,
შევსძინო სარგებელია,
რით მოვაშორებ ჰირ-ვარამს,
რით ვიყო მისი მხსნელია,
რა მმართვეს ვიყო ხელობით,
რომელს მოვკიდო ხელია?

ვიყო ქვეყნისა მფლობელი,
მმართველი, გამგებელია,
მისი ერთგული დარაჯი
ლარიბ-ლატაკთა მცველია,
თუ ვიყო სულის მოძღვარი,
სამოთხის გამღებელია,
გზა მართლის მაჩვენებელი
ცოდვილთა გამკურნელია?

არა, მე ამას ვერ ვიზამ,
ეს მე არ შემეფერება!..

(თუ გინდ შევიქმნე კიდევ
არავის დაეფერება).
ახლათ დავფიქრდე. ნატვრისთვის
მიჯობს მცირე ხანს ჩერება...
(და თუ ვისურვე ესენი
სირგვენეთ მომეწერება).

მოსამართლობა შემფერის
სამართლის გადამქრელია,
მალე შევიტყობ, გარედან
ვინც-კი შიგნითგან ჰრელია,
ვიყო ვეჰილი, მეტყველი,
ხელთ ვიგდო კაცის მკვლელია,
მართალი მივსცე სასჯელსა,
დავიხსნა დასასჯელია...

მკურნალი ვიყო გულქვაი
სნეულთა გამყვლეფელია,
ჰირთა უმაღეს, სიმდიდრეს
ავადებინო ხელია...
ქალაქის თავი რომ ვიყო
ეგ უფრო სასურველია...

არ დაგვაკლდება შაქარი,
პური, ერბო და ყველია.

მოდი გავხდები ვაჭარი
ნება-რთვით გამძარცველია,
იაფათ ვიგდებ, თუ შემხვდა
რაიმე სასყიდელია,
მაგრამ, ვაი მას, ვინც ჩემი
მუშტარი და მყიდველია.
ომია ირგვლივ ფიცხელი
შემთხვევით ჩვენი რთველია.

თუ ვიყო პოლიციელი
ეგ დარჩეს ხელსაყრელია...
დაე მიწოდონ მექრთამე
ხარკების ამკრებელია.
ბაზრის აგენტიც კარგია
ჩუმ-ჩუმით გადამკვრელია,
სუკი, თევზი და სხვა ბევრი
გარნალა საკითხველია?

რედაქტორობა სჯობიან,
პრტყელი სიტყვების მთქმელია.
თანამშრომლებიც თუ კი ჰყავს
მისებრივ საქმის მქნელია,
ესეც კი იცის ხან და ხან,
თუ საქმე შემოეღია,
ერთი კალმისა მოსმითა
ღვიძლ ძმათა წამკიდველია.

ფფიქრობ, თან ვამბობ: ეს ყველა
ჩემთვის ძალიან ძნელია,
ვარ და განვაგრძობ, ვიქნები
მუშაკი ოფლის მღვრელია.
ხან და ხან გასართობათა
„მათრახნის“ მხმარებელია,
გავკრა და გავატაკუნო
ნაწნავი ერთობ მწველია.

გთხოვ მომიტეო, ეშმაკო,
ლექსი თუ ცოტა გრძელია,
კიდევაც დამრჩა მრავალი
ძვირფასი სანატრელია

ისტორიკოსად გახდომა
ამბები შეთხზა ძველია,
მისთვის გავჩუმდი, რადგანაც
გახლავარ უსწავლელია.

ან. განჯის-კარელი.

ქართული „შევარდნები“.

პარამილა*)

*) ეს სურათი თუმცა მკრთალად გამოხატავს თფილი-
ლის სათავად-აზნაურო გიმნაზიის „შევარდნთა“ სინაუქეს,
მაგრამ ვბეჭდავთ ახალგაზრდა მხატვრის ნიჭის წასაქებლად.

აირია მონასტერი

ტრაგედია ერთ მოქმედებათ.

(მოქმედება სწარმოებს ქ. გორში. კლუბის დარბაზი ხალხით გაქედლია. სპარბოზენ მანდილონები. კრება მღელვარებს. შესავალ კარებთან ჩასაფრებულია ცეცხლის მქრობელთა რაზმი).

პროლოგი.

ქართულ საქმეს რო დაიწყებ
გაიხედავ...
უცებ ხათა!
საცა იყოს და არ იყოს
გამოხტება
შავი კატა,
კუდს გამოჰკრავს და რამდენიც
არ უძახო;
აცხა! აცხა!
არ დასტოვებს თუ ის საქმე
საგრძნობლათ
არ დაამარცხა.

კშმაჯი.

მომქმედნი პირნი.

- ქ-ნი ანასტასია.
- ქ-ნი ელენე.
- ქ-ნი სულიკო.
- ქ-ნი მაშვიკო.
- ქ-ნი ანეტა.
- ქ-ნი სოფიო.
- ქ-ნი კქვიტი.
- ქ-ნი გვრიტი.
- ბ-ნი ჩიტი.
- ბ-ნი შაქრო.

მანდილონები, სუფრაჟისტები, გარეშე მაყურებელნი და სხვა.

ქ-ნი ანასტასია. (აღელვებული ხმით მიმართავს საზოგადოებას). ბ-ბო! მე მინდა აქ დამსწრე საზოგადოებას გავაცნო იმ უთანხმოების ისტორია, რომელიც ჩამოვარდა თავმჯდომარის და გამგეობის შორის. იყო და არა იყო რა ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა! იყო ერთი საზოგადოება, სახელად „მანდილოსანი“. (იწყება ჩოჩქოლი. შიგა და შიგ

გაისმის პროტესტი: არ გვინდა! გააჩუმეთ! ძირს!!). ქ-ნი სუფიაკო. (ძლიერი ექსტიკულიაციით). თქვენ ვინ მოგცათ ლაპარაკის ნება? ვინ მოიწვია დღევანდელი კრება? (გაისმის მხურვალე ტაშის გრიალი და ყვირილი: კრება უკანონოა! უკანონო!!!)

სუფრაჟისტკა № 1. (ხელების ქნევით და მარითიანად) სად არიან ჩვენი გამგეობის წევრები? მე მხოლოდ ორიოდ პირს ვხედავ. („უკამანდრებს“) გამგეობა! მარშ სცენაზე! (გამგეობა როგორც ერთი კაცი ცერემონიალური მარშით სცენაზე ადის).

სუფრაჟისტკა № 2. ბ-ბო! მე საჭიროთ მიმაჩნია, რომ კრებამ წესიერების დასაცავად თავმჯდომარე აირჩიოს. მე ვასახელებ ქ-ნ ელენეს. (გაისმის მხურვალე ტაშის ცემა).

ქ-ნი ანასტასია. მე პროტესტს ვაცხადებ!

სუფრაჟისტკა № 3. მე კიდევ ვასახელებ ქ-ნ კნენა თავლოს.

სუფრაჟისტკა № 4. მე ჩემის მხრით ვასახელებ ბ-ნ შაქროს. თუ ის არ აირჩიეთ, თავს მოვიკლავ! (იღებს რევოლვერს და აპირებს თავის მოკვლას, მაგრამ იარაღს ხელიდან გამოსტაცებენ).

სიფრაჟისტკა № 5. (ქოლგასა შლის და ლეკურსა თამაშობს). კრება უკანონოა! არ გვინდა თავმჯდომარე!.. (გაისმის ტაშის გრიალი).

ქ-ნი ანასტასია. ბ-ბო! ვინა ხართ იმის მომხრე, რომ თავმჯდომარე ავირჩიოთ? (დგებიან სუყველანი და ისევ სხდებიან).

სუფრაჟისტკა № 5. ბ-ბო! გთხოვთ ეხლა ჩემ წინადადებას უყაროთ კენჭი!

ქ-ნი ანასტასია. ბ-ბო! ვინა ხართ მომხრე, თავმჯდომარე არ ავირჩიოთ? (დგებიან სუყველანი. გაისმის საშინელი ხმაურობა. არ გვინდა თავმჯდომარე! გვინდა თავმჯდომარე! ავირჩიოთ! ნუ ავირჩევთ! აღელვებისგან დარბაზში ცეცხლი ჩნდება. მქრობელი რაზმი შემოდის და აქრობს.)

ქ-ნი მაშვიკო. (ნაზათ) ბ-ბო! გთხოვთ წესდების 41 მუხლს მიაქციოთ ყურადღება. (კითხულობს) ...„კრება კომონიერია მაშინ, თუ მას წევრების 1/3 დაესწრება“...

ბ-ნი ჩიტი. (აღტაცებით). ბ-ბო! მე პრინციპი-აღუარად წინააღმდეგი ვარ ყოველივე წესდებისა. სულ სხვა იქნებოდა რომ ჩვენი საზოგადოება ავტოკეფალური იყოს და არა ავტო კეკე ქალური. მაშასადამე აქ ყველაფერი კანონიერია.

სუფრაჟისტკა № 6. (გამოსტაცებს წესდებს)

ქ-ნ მაშვიკოს და განაგრძობს იმავე მუხლის კითხვას გასაოცარი ზრდილობიანი კილოთი). ბ-ბო! 41 მუხლი ბრძანებს, რომ... (გაისმის სიცილი).

ქ-ნი ანასტასია. (კითხულობს წესდებას). ბ-ბო! გთხოვთ ყურადღება მიაქციოთ წესდების 56 მუხლს! (ამის შემდეგ თავიდან ბოლომდე კითხულობენ წესდებას გამგეობის ყველა წევრები სათითაოდ).

სუფრაჟისტები. (ერთად) თქვენ წესდება სახლში უნდა გესწავლათ და არა აქ. გთხოვთ აირჩიოთ თავმჯდომარე. (ირჩევენ ქ-ნ ელენეს..)

ქ-ნი ანასტასია. მე პროტესტს ვაცხადებ..

ქ-ნი ელენე. ბ-ბო? ვიდრე ვიდრე მე ჩემი მოვალეობის აღსრულებას შეუდგებოდე, ვთხოვ გამგეობის თავმჯდომარეს, ქ-ნ ანასტასიას გადმოძკეს ემ საათში ოქმები და საერთოდ მთელი საქმეების წარმოება.

ქ-ნი ანასტასია. დიდის სიამოვნებით, მაგრამ მე მთელი ოქმები მდივანს გადავეცი.

მდივანი. მართალია, მაგრამ მე ჩემის მხრივ ქ-ნ ნინოს გადავეცი.

სუფრაჟისტა № 6. (ზრდილობიანად) ბ-ბო! ეგ ოქმები მთელი ორი თვე კანცელარიაში ბრძანდებოდნენ. შემდეგ ამისა ქ-მა თავმჯდომარემ მას კლიტე დაადო, რადგანაც ეშინოდა, რომ ოქმები არსად გაპარულიყვნენ. თუ არა ვცდები ეგ ოქმები ეხლა ქ-ნ მარიამს უნდა ჰქონდეს.

ქ-ნი ელენე. (მიმართავს ქ-ნ მარიამს შეკითხვით). ქ-ნო მარიამ! თქვენ ნახეთ ის ოქმები? რა უყავით?

ქ-ნი მარია. (ირონიულად). ქონიანი იყო და კატა მიარბენებდა. (გაისმის სიცილი).

ქ-ნი ელენე. ბ-ბო! გსურთ თუ არა, რომ ოქმების მოსატანად კაცი გავგზავნოთ კატასთან. (ერთხმად: „გვესურს“).

ქ-ნი ანასტასია. (აღელვებული). ბ-ბო! ვიდრე ოქმებს მოიტანდნენ, გთხოვთ სიტყვა მიბოძოთ.

ქ-ნი ელენე. მიირთვიეთ!!

ქ-ნი ანასტასია. ადამიანის ენა ვერ გამოსთქვამს ჩემს შეურაცყოფას. თემურ ლენგი, ჩინგის-ხანი, ატილა, ალა-მამალ-ხანი ანგელოზები არიან ამ გამგეობასთან შედარებით... (ამ დროს გამგეობის წევრები ხანჯლებს იძრობენ და იწვევენ ორატორისკენ. ქ-ნი ანასტასია განაგრძობს). იმ დღეს ქ-ნი სულიკო შემომივარდა საჩაიეში, ჯერ მაგიდას „კლიონკა“ ააფხრიწა და მერმე დახრჩობას მიპირებდა. ის იყო ჯოხი უნდა ეელო ხელში და დაეცხო, მა-

გრამ მე თავს უშველე. ამას წინედ საზოგადოების ხარჯით არიფანაც-კი გამართეს გამგ. წევრებმა და მრავალ-ჟამიერ შემოსძახეს...

ქ-ნი ანეტა. (მრისხანეთ). მე პროტესტს ვაცხადებ ფაქტების დამახინჯებისთვის, მრავალ-ჟამიერ კი არა, ჩვენ ცანგალო გოგონას ვმღეროდით.

ქ-ნი ანასტასია. მე თქვენი პროტესტები ვერ შემაშინებს. მე დავაარსე „მანდილოსანი“. ჩემი საყვარელი ერისთვის. (ამყად). მე... ჩემი... ჩემი... ჩემსა... ჩემზე... ჩემით... ჩემად... ჩემო... მე... კიდევ მე!.. (გაისმის მხურვალე ტაშის ცემა და პროტესტი).

ქ-ნი სუფიკო. ქ-მა თავმჯდომარემ ფაქტები გადაამახინჯა. დაუკითხავთ მან 300 ფუთი პასკა გამოიწერა და „კრუჟეკებს“, სადაც ფულს ვაგროვებდით ბეჭდები ააგლიჯა. ეს პასკები დღესაც ისე ყრია საჩაიეში და სირცხვილით თავი ვეღარსად გამომიყვია, ყველა „ქრისტე აღსდგას“ მილოცავს..

ქ-ნი სოფიო. თქვე რომ 12 ფუთი კარაქი მომტაცეთ? რატომ ამაზედ აღარაფერს ამობთ?

ქ-ნი სუფიკო. თქვენ რომ „სპიჩები“ დაარიგეთ? ჩვენი უთანხმოების მიზეზი ყველამ უნდა გაიგოს. ჩვენ წინააღმდეგი ვართ თვითნებობის, დეე თვით ხალხმა გავგასამართლოს.

ბ-ნი შაქრო. (რიხიანად). მე არ შემიძლიან დავეთანხმო ამ სიტყვებს. უმრავლესობა რას მიქვიან? განა ჩვენ მუდამ უმრავლესობის ხმას უნდა დავემორჩილოთ? მაგალითებს მე ჩემი საკუთარი ცხოვრებიდან მოვიყვან. შარშან ხმოსნების უმრავლესობამ მე „უპრავიდან“ გამოამბრძანა... (გაისმის აქაიქ ჩურჩული: რა ჰქვიანია!!).

უცნობი ხმა. ბ-ნო შაქრო! თქვენ გესმით რაზედაც ლაპარაკობთ?

ბ-ნი შაქრო. (ჩაიციუნებს). Странно! განა საჭიროა, რომ მესმოდეს?

სუფრაჟისტა № 4. (დიდის გრძობით). ვაშა!..

ქ-ნი ელენე. ბ-ბო! ვისაც კიდევ ლაპარაკი გსურთ, გთხოვთ ფეხზე წამოდგეთ. (ყველანი დგებიან).

ბ-ნი ჩიტი. (ძალზედ ეხვეწება). თქვენი ჰირიმე მალაპარაკეთ.

უცნობი ხმა. ბ-ბო! მთელი დღე რომ ვილაპარაკოთ ჩვენ მაინც საკითხს ვერ გადავწყვეტთ. ამ კრებაზედ ძნელია იმის გამოკვლევა, ვინ არის მართალ-დამნაშავე. მე შემომაქვს წინადადება ავირჩიოს კომისია. (გაისმის მხურვალე ტაშის გრიალი).

სუფრაჟისტები. გაუმარჯოს კომისიას!!

მანდილოსნები. (გაკვირვებულნი). ქა? ვინ არის ე კომისია? ერთი დავანახვეთ მინც!

ქ-ნი ელენე. ბ-ბო! გთხოვთ დაასახელოთ კომისიაში კანდიდატები.

სმება. ცქვიტი! ცქვიტი! (კენქს უყრან და აშავებენ).

ქ-ნი ცქვიტი. გმადლობთ, ბ-ბო! გაშეებისთვის. მე უარს ვაცხადებ... (ირჩევენ კომისიას ნ მანდილოსნისაგან. არჩეულ იქმნა სუფრაჟისტკა № 4).

სუფრაჟისტკა № 4. ბ-ბო! მე კიდევ გიცხადებთ, რომ თუ კომისიაში ბ-ნი შაქრო არ აირჩიეთ, ემ საათში ან თავს მოვიკლავ, ან ყველას დაგხოცავთ. (იძრობს რევოლვერს. ვაისმის პროტესტი: გააჩუმეთ! არ გვინდა! უეცრივ გავარდება დამბახა. საშინელი ჩოჩქოლია. სუფრაჟისტკები ხანჯლებს იძრობენ, მანდილოსნები რევოლვერებს. გამგეობის წევრები შეიარაღებულნი ეკვეთებიან თავმჯდომარეს).

ქ-ნი გვრიტი. დაიჭირეთ!

ქ-ნი სუფიკო. (მიდის ქ-ნ ანასტასიასკენ და გულში ჩასცემს ლახვარს). მოკვდი, შე სასიზღარო!

ქ-ნი სოფია. (მიდის ქ-ნ სულიკოსკენ და ჩასცემს გულში ბეზუთს). გაუმარჯოს შურის ძიებას! მოკვდი შენც მავასთან... (თითონაც თავს იკლავს. ვაისმის საზარელი ისტერიკის ხმა).

სუფრაჟისტკა № 5 (მიუბრუნდება № 4-ს) სუ შენი ბრალი კია შე სასიზღარო. (დახლის გულში რევოლვერს. ამ დროს დარბაზში შემოაქვთ ტყვიის მტყორცნელები და ცეცხლის მქრობელი მანქანები. შეშინებული ხალხი გარეთ ვარბის. დარბაზში შემოდინ მოწყალეების დანი და სანიტარები, რომელნიც ბრძოლის ველზე დაქრილებს კრეფავენ).

ეპილოგი.

(ბ-ნი სანგანიძე ზის „მანდილოსნის“ საჩაიეშო და სწერს კორესპონდენციას „სახ. ფურცლისთვის“)

... მანდილოსნების კრებამ მშვენიერად ჩაიარა. სამაგალითო წესიერება სუფევდა. სწორეთ გასაკვირველია ის სოლიდარობა, რომელიც სუფევს გამგეობისა და მის თავმჯდომარის შორის. ვაშა ქართველ ქალებს! მადლობა.. დიდი მადლობა ჩვენს დებს და დედებს. ვიცი ჩვენს „დასელებს“ ეს არ ესიაშოვნებათ, მაგრამ მათი ღვაძლიანი გული შურის მეტს ვერასა გრძნობს. დამსწრე საზოგადოებას გული აუჩუყდა გორელ მანდილოსნების სო-

ლიდარულ მუშაობით. ბევრს თვალთავან კრიალოსნებად ასხმული ცრემლები ჩამოსცივდა..

P. S. დაწვრილებითი ცნობები შემდეგ. ს. გ.

ნაღველა.

მ მ რ ა ლ ა

პირველ, ნაწილს შარადისას ქალაქ გარეთ გამოვნახავთ, ახლო მისვლა არ გვჭირია შორიდანაც დავინახავთ.

ფრინველები რო ბუდობენ, და ნადირთა არის ბინა, (სადაც გლეხმა სიცივის დროს ხელში ცულით მიირბინა).

სამ ასოთი რომ ითქმება და თავდება ასო ენ-ზე... თუმც შარადის სისრულისთვის ჩვენ გამოეცვლით ენ-სა ვენ-ზე.

მეორე კი ყვავილია, — საამო და მიმზიდველი, გაზაფხულის თანამგზავრი — მით იმკობა ტყე და ველი.

აი, ჩვენი შარადისა დასაწყისი, დასასრული; ჩვენც ერთმანეთს გადავაბათ და მივიღოთ სიტყვა სრული.

მით გამოვსთქვამთ ბედკრულ სახელს ახლა ხშირად გასაგონსა, სიკოცხლეს, რომ ემტერება, საქმეს შვრება დასალონსა.

პატარაა, საშიშარი და განთქმული სიმძიმითა. ამ ორ წელში ბევრი გული დაიფლითა იმისგნითა...

ჩრჩილი.

სიღნაღის რამე-რუმე.

სარწმინო წყაროებიდან გავიგეთ, რომ სიღნაღის ქალაქის თავს, ნ. ამირხანოვს, „მადლიერი მცხოვრებლებში“ მომავალ არჩევნებში ისევ ასახელებენ ქალაქის თავათ. ასეთი აღფრთოვანება გამოუწვევია თვით ქალაქის თავის სიტყვას, რომელიც წარმოუთქვამს მაისის თვეში ერთ-ერთ კრებაზე, სახელდობრ: თავის თანაშემწის არჩევის დროს. იგი ფრიად ნიჭიერი კაცია და ევროპიულად გაწვრთნილი, მაგრამ რა საჭიროა ჩემი ქება, აი თვით მისი ნათქვამი სიტყვა: „მე თქვენ ამომირჩიეთ, არა?! მაშ მე ქალაქის თავი ვარ და თქვენ კი, ხმოსნებო, ჩემი ფეხები*) მე როგორც გიბრძანებთ, ისე უნდა მოიქცეთ; ვისაც მე დავასახელებ ჩემს თანაშემწეთ, თქვენც ის უნდა ამოირჩიოთ, მორჩა და გათავდა!“ ამ სიტყვამ დიდი ტაში და ვაშა გამოიწვია ფეხებში.

— ერთი სიღნაღელი სამხედრო მიმომხილველი იწერება, რომ სიღნაღის უპრავის შენობის მარცხენა მხარეს დიდი მზადებაა და ამ მოკლე დროში შეიძლება რაიმე ცვლილება მოხდესო.

მანდყოფილი.

უმაღლეს. თქვენი წერილი: „ვაი მეგრული ენისაგან“ არ დაიბეჭდება, ვინაიდან სამსონ დანიანი, თანმხლები მანდილოსანი და ცისფერ ტანისამოსიანი ხომ ყველანი მეგრული ენის მკოდნენი არიან და თუ მართლაც ისეთი არასასურველი რამ უსურვეს მეგრულის მკოდნეთ, ხომ თავის თავსაც იგივე შესთავაზეს.

ვინმე ჭი-ბ. სამწუხაროთ თქვენი ლექსები ჩვენს ჟურნალს არ უღდება: ვბეჭდავთ მხოლოდ სახუმაროს.

*) რა თქმა უნდა მკითხველმა ეს წინადადება ისე კი არ უნდა გაიგოს, როგორც მაგალითად: თქვენ ფეხებზედაც არა მკილიხართო. არამედ ისევე, როგორც ნათქვამია.

მანდყოფილი.

ენერი-ს. რუსები ამგვარ „სცენას“ ეძახიან „ქარიშხალს ერთ ქიქა წყალში“. განა ღირს ბ-ნ იოსებ გუნცაძეზე ამდენი შეღონის, ქალაღის და დროს ხარჯვა?

„ქვიტირელ ფუტკარს“

„ამას წინასე ბიძიაე,
ბორცტება განძირასეს
ბნელდებოდა სწორედ იმ დროს
შეღაფითნე გავიდასეს.
დაკოჭლება არ აკმარეს
და ვინებთ გასტუმრეს!..“

თუ **დაკოჭლება** დანაშაულია, რა არის მედავითნის კოჭლობა თქვენი ლექსის კოჭლობასთან შედარებით.

წერილი რედაქციას

ბ. რედაქტორო! თქვენი ჟურნალის 20 ნომერის პირველ გვერდზე მოთავსებული კარიკატურა ძრიელ პროვოკატურულს წააგავს; ეს ერთი, — მეორე როდის ნახეთ თქვენ რომ სანჩო-პანჩო რაშ სომეხზე მჯდარიყოს, ის ხომ მუდამ ვირზე იჯდა, ამიტომაც ის ეხლაც ვირ-სომეხზე უნდა შეგვეჩინათ.

როგორც გეტყობათ აქაც მორცხვათ ეკიდებით ჩვენს „მოყვარე“ მეზობლებს.

პატივისცემით ნიკ. კვიციანიძე.

პატივცემულო ნიკ. კვიციანიძე!

ჩვენი ჟურნალის 20 ნომერში მოთავსებულ კარიკატურას თავისი განსაზღვრული მიზანი ჰქონდა, რასაც ჩინებულათ მივადწიეთ. ის შეეხებოდა განვილილ საერობო თათბირს და მუნ ქართველ გლეხებზე მოჯირითე ქართველ თავად-აზნაურობას.

სომხობას ჩვენ სრულიად არ შეეხებოდა და არც ვირი მოგვიგვრია სანჩოსათვის. ჩვენ მხოლოდ ქართველი გლეხის ბედი გვინტერესებდა და თუ კი თქვენ შინცა და შინც გსურდათ სანჩო ვირზე მჯდომარე გენახათ გამოგვეზავნათ საკუთარი სურათი, ჩვენ ბევრი ვეძებეთ, მაგრამ ვერაფერი ამის მსგავსი ქართველ გლეხობაში ვერ აღმოვაჩინეთ.

პატივისცემით ეშმაკი.

სახალხო სახლი.

კვირას 5 ივნისს 1916 წ.

სახალხო სახლის სცენის-მოყვარეთა მიერ ნ. ჯავახიშვილის მონაწილეობით წარმოდგენილი იქნება

ერთი საღამოს ორი პიესა

I

ნინოშვილის მოთხრობიდან გადმოკეთებული პ. ირეთელის მიერ.

ქრისტინე

დრ. 4 მოქმ.

II

რას გინახავს ველარ ნახავ

კომ. 3 მოქმ. ა. ცაგარლისა.

დასაწყისი 8 ნახ. საათზე.

ადგილების ფასი 5—49 კ-მდე.

გამგე **ალ. ბაღრიძე.**

განცხადება.

ფოთი. მდგომარეობათა ვართულების გამო ჩვენმა სააგენტომ თავისი რაიონის ოთხსავე კუთხეში დაიარსა განყოფილებები. კუთხის აპარატებს ეწოდება განსაკუთრებული სახელები: მაგ. **აპარატი 1-ლი „გონვედი“** ჩაიბარა მოხელე ბ-ნ „მხიფაფი“-მ, რომლის მოვალეობას შეადგენს სასულიერო უწყებაში ჩადენილ ბოროტ-მოქმედებათა ძიება.

აპარ. 2-რე „მეფარაში“ ჩაიბარა მოხელე ბ-ნ „თვალთ-მაქცი“-მ, რომელსაც ევალება ერისგანთა და მოხელე მამაკაცთაგან ჩადენილ ცოდვებია აღნუსხვა.

აპარ. 3-მე „ღიაცი“-ს ხელმძღვანელობა იკისრა ქ-ნ „როკაპიმ“ რომელიც ჯოჯოხეთში განთქმულია მაძიებლობით და რომელსაც ევალება მანდილოსანთა შორის ფარულ განძრახვათა დაწვრილებითი გამოკვლევა.

აპარ. 4-ხე „თილისმა“ მიენდო დამსახურებულ მოხელეს ბ-ნ „გულთ-მისანს“, რომელიც იწინასწარმეტყველებს დაახლოვებით ერთი თვით, ან წლით ადრე, რაც უნდა მოხდეს მომავალში.

პატივისცემით სააგენტოს უფროსი **ბუტუნა.**

პ რ ო ტ ე ს ტ ი.

ჩვენ, გურიის ფაიტენებსა, დელეჟენებსა და ლინეიკებზე მომუშავე ცხენები, ენერგიულ პროტესტს ვუცხადებთ ჩვენს ხელმძღვანელ მეეტლეებს, რომელნიც, ათასგვარ ფიზიკურ უდიერობასთან ერთად, უზომო ზნეობრივ სატანჯველსაც გვაყენებენ.

განსაკუთრებულის ენერგიით მოვითხოვთ მოსპობილ იქმნას

ჩვენი მშობლების ცინიკური შეურაცხყოფა.

მუდამ წამს გვესმის დედის გინება ამა თუ იმ მეეტლისაგან, სრულიად დაუმსახურებლათ და უმიზეზოთ.

ღროა ბოლო მოელოს ამ უსამართლობას.

ერთი კოჭლი ცხენი.

გულ-მოკლული ეშმაკი, ღრმად დამწუხრებული მორიელი, მარად ტანჯული კოლო, ძაძით მოსილი ლარი, ცრემლ შეუშრობელი გუგული, ბედშავი ონისიმე, საუკუნოთ დაობ-
ლებული გოგია და ბედის უმადური ბუტუნა უდიდესი გულისტკივილით აუწყებენ ნაცნობთ
და მეგობართ უდროვო გარდაცვალებას დაუვიწყარი პრეზიდენტისა და აწ იმპერატორის

იუანუიპაისას

პანაშვიდები ყოველ დღე. (გარდა ორშაბათისა, სამშაბათისა, ოთხშაბათისა, ხუთშაბათისა,
პარასკევისა, შაბათისა და კვირისა).

დაუყოვნებლივ საჭიროა

უსენს ურო სიზჟვანთა ლექსიკონი

გამოუზავნეთ ფასდაღებით

ოზურგეთში: ფოსტა-ტელეგრაფის კანტორის გამკეს.

== უფასოდ, მუქთად! ==

ვასწავლით რეკოლგერით სროლას

თელავის გულგარში

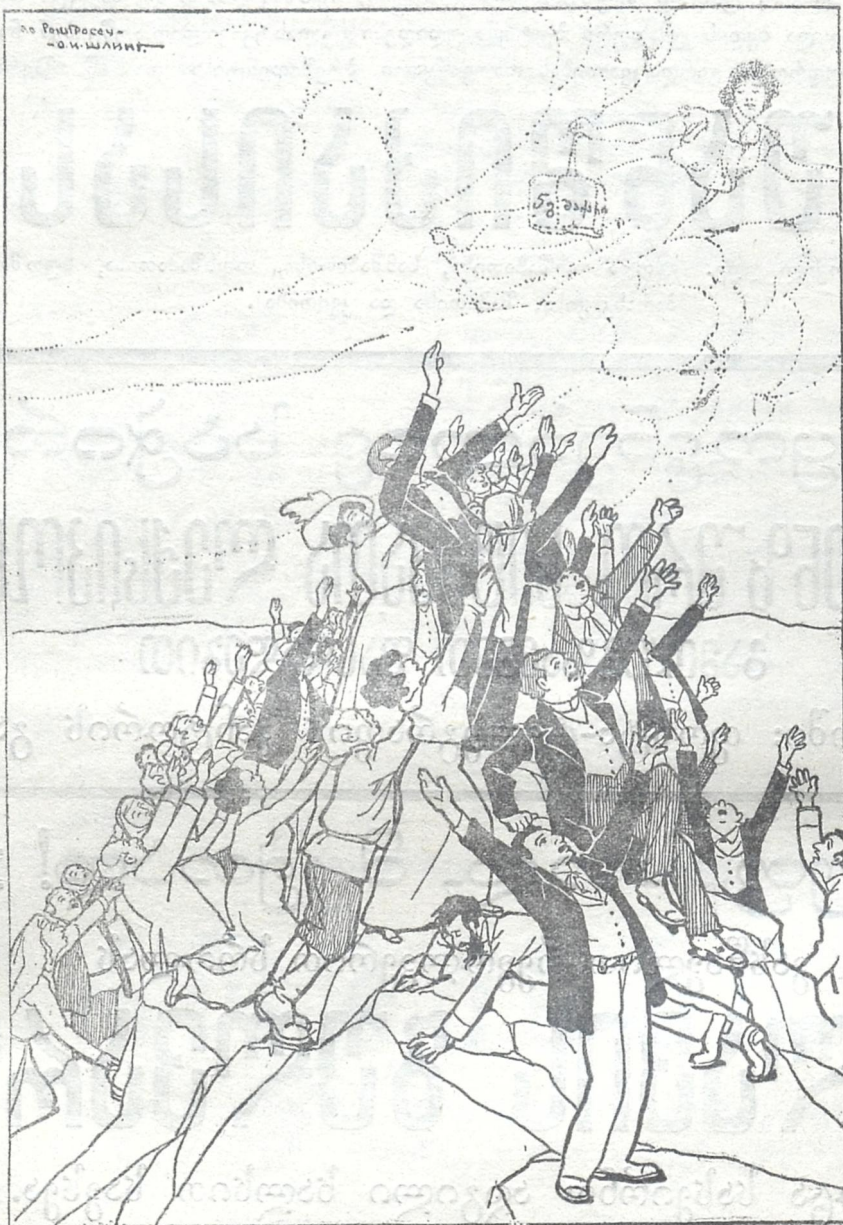
როცა სასეირნო ადგილი ხალხით სავსეა.

მკვლელოებისა და დასახიჩრებისათვის

პასუსს არ ვაგებთ.

პატივისცემით:

} ტიგრან ნარიანოვი
} ტუშპას ზიჭი ვართანა.

შორეულ მიზნისაკენ.